

steren bruger som definition på en bagatel, en bagatel på 5.000 kr.?

Hvordan forestiller ministeren sig nogen som helst form for rimelig balance i forhold til, at 12.000 lovligt berettigede ophavsrettighedshavere skal fordele 2 mio. kr. og helst skal gøre det før 1. juli?

Jeg hørte ministeren i sit indlæg opfordre til samarbejde. Jeg skal spørge, om det så er samarbejde på den måde, som det blev skitseret under den forrige forespørgselsdebat, for så lyder det da ikke særlig spændende.

(Kort bemærkning).

Mette Frederiksen (S):

Jeg synes sådan set også, det er interessant, at ministeren blander sig i debatten, og derfor skal der lyde to spørgsmål, som sådan set burde kunne besvares forholdsvis hurtigt og enkelt:

Forfatterforeningens henvendelse, som man selvfølgelig kan have delte meninger om, rejser jo i hvert fald en begrundet tvivl om måden, hvorpå ændringerne af biblioteksafgiften er foregået. Jeg skal derfor spørge ministeren, om ikke ministeren er enig i, at tekstanmærkninger, der vedrører i hvert fald et delvist livsgrundlag for så mange mennesker, er problematisk, idet det selvfølgelig medfører en uigenkuelighed i forhold til lovgivningen, og at det måske i virkeligheden bryder med den danske tradition, der er for en forsvarlig lovbehandling af ændringer på det pågældende område.

Dernæst, om det ikke er problematisk, nøjagtig som Forfatterforeningen påpeger det, at vi i en finanslovdiskussion – behandling og beslutning – laver lovgivning med tilbagevirkende kraft, når det gælder økonomiske forhold.

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Jeg vil gerne spørge kulturministeren, hvordan bagatelgrænsen skal sættes konkret, hvorfor lige 5.000 kr.? Hvad er kriteriet for, at det skal være 5.000 kr.?

Hvordan er aldersfordelingen blandt de forfattere, der nu bliver ramt, og som skal ud og søge deres penge? Er mange af dem ikke unge nystartede forfattere med en årsindtægt på under 50.000 kr.?

Det vil jeg gerne have et svar på.

Kl. 15.15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Og så er det kulturministeren for at svare på de fire korte bemærkninger.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Så må jeg indledningsvis sige, at det er det, jeg i hvert fald indtil videre blander mig i.

Til hr. Ole Sohn: Det er rigtigt, at i EU's udledningsdirektiv står der, at der skal sikres en kompensation. Det har vi fået clearet af med EU, og man har godkendt vores kulturstøtteordning i Danmark. Man har det på mange, mange, mange forskellige måder i EU. Vores er godkendt og som sagt den mest generøse i hele Europa.

Med hensyn til smagsdommeriet er de smagsdommere, som vi i regeringen har været imod, sådan typisk de her radikale projekter med, at hver gang der var en udfordring, hver gang der var en ting, man ville løse, så lavede man en knopskydning, så lavede man et udvalg med smagsdommere. Det er ikke nødvendigt.

Her er det jo et spørgsmål om en politisk prioritering af, hvordan man vil bruge vores kulturstøtte. Det har jeg nedsat et udvalg til at se på og komme med nogle forslag til. Jeg konstaterer, at de skønlitterære forfattere og fagforfatterne får under 50 mio. kr. af en samlet pulje på 140 mio. kr. Det må da give eftertænkning hos de mennesker, der blot sætter automatpiloten til, når man diskuterer de her ting.

Til hr. Poul Qvist Jørgensen og til fru Mette Frederiksen: Der er ikke tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft. Der står direkte i lovgivningen, at man på hvert eneste års finanslovsfastsætter, hvor mange penge man giver i bibliotekspenge. Det kan man lave som en tekstanmærkning, det har man gjort i hundredvis af andre tilfælde inden for alle mulige andre områder, og det kan vi selvfølgelig også gøre på det her område.

Alternativet ville være at lave en egentlig lov om det. Det her er mere hensigtsmæssigt, og det vil få et hurtigere forløb, så man kan sende signalet ud hurtigere.

Der er jo hele diskussionen, om det er ophavsretslov, for hvis det var det, så er det klart, at det var en anden sag, så var der tale om en retlighed og et krav. Men så ville det få nogle helt andre uoverskuelige konsekvenser for danske forfattere, som jeg i hvert fald ikke ville være villig til at foreslå. Det skal forfatterne jo også være indstillet på.

Man forsøger at køre på to ben fra i hvert fald den ene af forfatterforeningernes side, fordi man